

தலமையிலான அரசால் இன்று இலங்கையில் முன்னெடுக்கப்படும் உலக மயமாதலுக்கும், இராணுவ பாசிசமயமாதலுக்கும் தடயாக, மாகாணங்களுக்கு அதிகாரத்தை பகிர்ந்து அளிக்கின்ற 13வது திருத்தச் சட்டம் இருக்கின்றது. அரசு தனது பாசிசமாகக் கொள்கையை மீட்டிமறைத்து சபைப்படுத்த, பரிசீலனாவதத்தின் துணைகொண்டு அதிகார பகிர்வை இல்லாதாக்க முன்கொண்டது. இதற்காக 13வது திருத்தச் சட்டத்தை, தமிழ் மக்களின் பிரிவினையை அடிப்படையாக கொண்டதாக இட்டுக்கட்டிக் காட்டுகின்றது.

13வது திருத்தச் சட்டம் பற்றிய இன்றைய இனவாத அரசியல் முன்னெடுப்புக்களின் பின்னால் இருப்பது உலகமயமாக்காலும், பாசிசமயமாக்காலும் தான். அரசு பரிசீலனாவதத்தை முன்னெடுப்பதன் மூலம் இந்த உண்மையை மீட்டிமறைக்கின்றது. மறுபுறத்தில் இதே இனவாதத்திற்குள் நின்றதான் இதன் எதிர்க்கும் சபைகளும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. 13வது திருத்தச் சட்டத்தின் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இனவொடுக்குமுறையாக கட்டிக்கழித்து காட்டி விடுகின்றனர். இந்த எதிர்ப்பானது இனவாதமாகவே உள்ள முன்தள்ளப்படுகின்றது. அரசின் நோக்கமும் இதுதான்.

மறுபுறத்தில் அரசானது தமிழ் மக்களை மலேமும் மலேமும் ஒடுக்க, இந்த 13வது திருத்தச் சட்டம் தடயாக இருப்பதாக சிங்கள மக்கள் மத்தியில் காட்ட முன்கொண்டது. இதன் மூலம் 13வது திருத்தச் சட்டத்தை வெட்டிக் குறைக்க பல புதிய திருத்தச் சட்டங்களை இயற்றுகின்றது. கடந்த காலங்களில் 13வது திருத்தச் சட்டத்துக்கு கீழான வடக்குக் கான தரேதலை மறுத்து பரிசீலனாவதத்தின் முன்னெடுத்து வடக்கு மக்கள் மீது தனது ஜனநாயக விரோத பாசிசமாகலனை முன்னிறுத்தியது. இன்று அதே தரேதலை நடத்தி, வடக்கு மாகாணசபையினை வலுவதற்காக எல்லா சட்டவிரோதமான சபைகளையும் முன்னெடுக்கின்றது. அது மட்டுமின்றி மக்களை இன, மத ரீதியாக பிரித்து தொடர்ச்சியான மோதல்களை தனது எடுப்புகளின் ஊடாக முன்னெடுக்கின்றது.

இன்று வடக்கில் தரேதல் ஒன்று நடத்தப்பட்டால், அரசு தோற்கடிக்கப்படும் என்பதை அரசின் எதிர்வின்கள் நன்கு தெளிவாக்கின்றன. மக்கள் மலேன பரிசீலனாவத ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான மக்களின் பொது எதிர்வினையின் அரசியல் விளைவு இதுவாகவே இருக்கும் என்பது எதார்த்தம்.

இந்த எதார்த்தம் சார்ந்த தன்னியல்பான எதிர்வின்கள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைத் தீர்வதை தாரது. கடந்த 60 வருடங்களுக்கு மலேம மக்களை வடக்குப்போட வைத்து தரேதல்களில் மூலம், இனப்பிரச்சனையைத் தீர்வு எதனையும் கண்டது கிடையாது. மக்களை பார்வையாளாக்கிய ஆயுதப் போராட்டம் எப்படி மக்களைத் தோற்கடித்து

தோற்றுப்போனதோ, அது தான் தரேதல் மஹிமான வாக் களிப்பிற்கும் கட்ட நடந்து வருகின்றது.

ஆனால் காலத்துக் காலம் இதை புதுப்பித்துக் கொண்டு, மக்களை வாக் குப்போடும் மந்தைகளாக மாற்றுவது மட்டுமே தொடருகின்றது. 13வது திருத்தச் சட்டம் தமிழ் மக்களின் இனப் பிரச்சனையைக் குறித்து வாக் கான ஆரம்பம் என்று வித்தை காட்டுவதும் தொடருகின்றது.

இந்தியா, டக்கிளஸ், கட்டமபைப் புதொடங்கி மக்களை சார்ந்த செயற்பாட்டை அரசியல் நடமாடையாக கோராத புத்திஜீவிகள் வரை, 13வது திருத்தச் சட்டத்தையே பாதுகாப்பதே மக்கள் நலன் சார்ந்ததாக காட்டமுன்கின்றனர்.

ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் நலன்களை முன்னிறுத்தாத செயற்பாடுகள், கருத்துகள் அனைத்தும் மக்கள் விரோதமானவை. இன்று இலங்கையில் மக்கள் நலன் சார்ந்த செயற்பாடு என்பது, அனைத்து இன ஓடுக்கப்பட்ட மக்களையும் ஜக்கியப்படுத்திப் போரடுவதன் மஹிமான தான் முன்னெக்கப்பட்ட முடியும். இதையே மஹிமான மொழியாத, இதன் அடிப்படையில் செயற்பாடாத அனைத்துமே மக்கள் விரோதமானவை.

இலங்கையில் இனப்பிரச்சனையை என்பது, இன்று தமிழ், சிங்கள தசேங்களின் பிரச்சனையல்ல. கடந்த காலம் போல் அல்லாது, இலங்கையில் உள்ள அனைத்து தசேய இனங்களினதும் பிரச்சனையாக இருக்கின்றது. தமிழ் - சிங்கள தசேங்களின் பிரச்சினையைக் குடியநிரணய அடிப்படையில் தீர்வு காண்பதன் மஹிமான, மஹிமான தசேய இனங்களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது.

ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் நலன்களை முன்னிறுத்தாத செயற்பாடுகள், கருத்துகள் அனைத்துமே மக்கள் விரோதமானவை. இன்று இலங்கையில் மக்கள் நலன் சார்ந்த செயற்பாடு என்பது, அனைத்து இன ஓடுக்கப்பட்ட மக்களையும் ஜக்கியப்படுத்திப் போரடுவதன் மஹிமான தான் முன்னெக்கப்பட்ட முடியும். இதையே மஹிமான மொழியாத, இதன் அடிப்படையில் செயற்பாடாத அனைத்துமே மக்கள் விரோதமானவை.

இப்படி இருக்க இந்தியாவின்தும் இலங்கை அரசினதும் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு ஏற்ப "பொம்மலாட்ட" அரசியலை ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் நடத்த முடியாது. இவையனைத்தையும் எதிர்த்துப் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும்.

13வது திருத்தச் சட்டம் இந்திய நலன் பணுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இலங்கை மீது திணிக்கப்பட்ட ஒன்று. இது இலங்கையின் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்வுக்குப் பதில், நாட்டின் அதிகாரத்தை பங்கிட வதைத் தது. இது நாட்டின் அதிகாரத்தில் சிலவற்றை மாகாணங்களுக்கு வழங்கியதன் மூலம் இனப்பிரச்சனையைக் காண அரசியல் தீர்வு மறுத்தது. இதனான அன்று இந்தியா செய் தது. இன்று இதனைத் தான் மீண்டும் செய்ய முன்கின்றது.

இதன் அடிப்படையில் இலங்கையில் பல பாகங்களின் 1987 முதல் இயங்கும் இந்த மாகாண அதிகார உறுப்புகள், இனப்பிரச்சனையைத் தீர்வு எதையும் வழங்கவில்லை என்பது எதார்த்தமாகியுள்ளது. இன்று அரசு முன்னெடுக்கும் உலகமயமாக்குதல் நிகழ்ச்சிகளும், இராணுவ பாசிச மயமாக்குதலுக்கும் மாகாண அதிகார பகிர்வு தடையாக இருக்கின்றது. இதனால் உள்ள அதிகார உறுப்புகளின் அனுமதியின்றி, உலகமயமாக்குதல் செயற்பாடுகளை நேரடியாக முன்னெடுக்க முடியாதுள்ளது. உதாரணமாக சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகள் முதல் நிலங்களை கையகப்படுத்தல் வரை பல தடைகள் உண்டு. இதன் மூலமாக இந்த அதிகாரப் பகிர்வு தனது பரிணவாத செயற்பாடுகளுக்கு தடையாக இருப்பதாகக் கூறி, உலகமயமாக்குதல் என்ற அதிகாரத்தை வெடிக் குறைப்பதற்கு முன்னறிந்து இருக்கின்றது. இதன் தமிழ் மக்களின் உரிமையாகவும், தமிழ் மக்களின் பிரிவினையைக் காண ஒன்றாகத் திரித்துக் காட்டிவிடுவதன் மூலமே செய்ய முன்கின்றது. இன்று இலங்கையில் நடந்து கொண்டு இருப்பது இது தான்.

13வது திருத்தச் சட்டம் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்வாக இருப்பதாக காட்ட முற்படுகின்ற இனவாதிகளும், இந்தியா நலனை முன்னிறுத்திய மீண்டும் களமிறங்கியுள்ள இந்திய அரசாங்கமும், தமிழ் மக்களின் தீர்வுக் கான ஒன்றாக 13வது திருத்தச் சட்டத்தை முன் தள்ளுகின்றனர். பரிணவாதிகளோ இதன் பிரிவினையைத் தவிர்த்து, இந்திய அரசாங்கம் இதன் இனப்பிரச்சனையைக் காண தீர்வாகக் காட்டுகின்றனர். இரண்டும் மக்கள் விரோதமான செயற்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட இரு நேர் எதிரான போக்குகள், ஒன்றையொன்று சார்ந்து தம்மை நேராகக் காட்ட முன்கின்றனர். மக்களின் மீதான பொது ஒடுக்குமுறையையும், பொது அவலத்தையும் தமக்கு எற்படுத்தித் து, 13வது திருத்தச் சட்டத்திற்குள் புதைத்து பாசிசமாகி விட முன்கின்றனர்.

இந்த பின்னணியில் வடக்கு கிழக்கில் திணிக்கப்பட்டிருக்கும் பாசிச இராணுவ ஆட்சியின் கீழ் ஜனநாயக உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் இனவொடுக்குமுறை திணிக்கப்படுகின்றது. இந்த இனவொடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும், ஜனநாயக விரோத செயற்பாடுகளுக்கு எதிராகவும் மக்கள் திரள் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். இதனை விட வேறு மாற்று வழி கிடையாது.

இந்த வகையில் 13வது திருத்தச் சட்டத்தை தமிழ் மக்களுக்கு சாதகமானதாக காட்டி முன் தள்ளும் பரிணவாத செயற்பாடுகளை எதிர்த்தும், வடக்கு மாகாணசபையின் மக்கள்

தேர்தல் மலம் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை மறுப்பதற்கு எதிராகவும், போராடவது அவசியமானது.

அதே நேரம் பரீனவாத இனவொடுக்கும்முறை மற்றும் அதன் ஜனநாயக விரோத செயலை முன்னிறுத்தி, மக்களை பிளக்கும் குறுந்தேய்வாத செயற்பாடுகள் தொடங்கி மக்களை ஏமாற்றி பிழைக்கும் தேர்தல் அரசியல் வரை அம்பலப்படுத்திப் போராட வேண்டும்.

அரசினது ஒடுக்கும்முறைக்கு எதிரான செயற்பாடுகள், மற்றொரு மக்கள் விரோத அரசியலாக இல்லாது இருக்கும் வரை, அவற்றை ஆதாரிக முடியும். மக்களை இன ரீதியாக பிரிக்கின்ற, அரசுக்கு எதிரான செயற்பாடுகளை கண்டும் காணாமல் இருக்க முடியாது.

இன்று 13வது திருத்தச் சட்டம் தொடர்பான விவாதங்களும், மாற்றங்களும் இனவாதத்தைக் கவி விற்கின்றன. வடக்கு தேர்தல் தொடர்பான நிலைப்பாடுகளும், செயற்பாடுகளும் ஜனநாயகத் தைக் குழிதோண்டி புதைக்கின்றன. இதற்குள் அரசியலை முன்னெடுக்கின்ற அனைவரும் மக்கள் விரோத செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கின்றனர்.

இதன் மலம் மக்கள் மத்தியில் உருவாகி வந்த ஐக்கியத்தை பிரித்து விடுகின்ற இனவாதமும், கைக் கலித்தனமும் நாட்டின் பொது அரசியலாகக் கப்படுகின்றது. மக்களின் ஐக்கியமும், ஜனநாயக உரிமைகளும் சிதறடிக்கப்படுகின்றன.

இலங்கை அரசுக்கு எதிராக மேற்கு ஏகாதிபத்தியங்களை சார்ந்த தமிழ் தேசியம் போல், இந்திய கைக் கலித்தனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ் தேசியம் மீண்டும் ஒரு அரசியல் அணியாக முன்னிறுத்துவது, முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றது. இதை பரீனவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் ஊடாக முறியடிக்க வேண்டும்.

* 13வது பரீட்சைப்பாடல் தலைப்பு: அரண்மனை பரீட்சைப்பாடல் தலைப்பு: அரண்மனை !

* 13வது பரீட்சைப்பாடல் தலைப்பு: அரண்மனை பரீட்சைப்பாடல் தலைப்பு: அரண்மனை !

